

Der er ingen oplysninger om, hvor mange børn der er tale om. Ingen oplysninger om, hvordan Undervisningsministeriet er nået frem til karakteristikken af disse uddannelsesfjendske indvandrerforældre. Ingen dokumentation for lovforslaget.

Regeringen, Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti lovgiver ud fra egne fordomme og er dermed med til at forstærke dem.

Der er kommuner, der ikke lever op til deres forpligtelse til at tilbyde sprogstimulering og ikke aktivt søger at få tosprogede børn i daginstitutioner. Derfor bør ministeren komme i gang med at følge op på de kommuner. Få kommunerne til at leve op til kravet om tilbud om sprogstimulering. Opsætte nationale kvalitetskrav til kommunernes tilbud om sprogstimulering. I stedet skrues der op for fordomme og forskelsbehandling.

Regeringen indfører nu reelt undervisningspligt for en særlig gruppe børn fra 3-års-alderen. Regeringen stempler minoriteterne som integrationsfjendtlige og skader sprogstimuleringen. Det er et tåbeligt lovforslag, som Enhedslisten ikke kan støtte.

Kristendemokraternes medlem af udvalget mener, at der er tre centrale problemstillinger ved indførelsen af obligatorisk sprogstimulering af tosprogede børn. For det første er der den kendsgerning, at regeringen med lovforslaget de facto indfører undervisningspligt for 3-årige tosprogede børn. Kristendemokraterne mener, at indførelsen af undervisningspligt for bestemte samfundsgupper før grundskolen strider grundlæggende mod hele det danske uddannelsessyn samt er med til yderligere at stigmatisere en gruppe borgere i det danske samfund.

For det andet er der det tvangsmæssige element. Kristendemokraterne finder det essentielt, at samarbejdet mellem institutioner, kommuner og forældre grundlæggende bygger på frivillige

tiltag, tillid og gensidig forpligtelse. Såfremt sprogstimulering bliver tvungen for en afgrænset gruppe mod forældrenes vilje, er der risiko for mistillid og manglende vilje fra den gruppe, det berører. Det vil have betydning for børnenes trivsel og indlæringsmuligheder og i sidste ende have en negativ konsekvens for netop børnenes sproglige udvikling.

Kristendemokraterne mener ikke, at regeringen har belæg for at konkludere, at obligatorisk sprogstimulering er den bedste og mest hensigtsmæssige løsning for at forbedre tosprogede børns skolegang. Det er f.eks. uvist, hvor mange tosprogede forældre, der ikke tager imod tilbud om sprogstimulering, og hvorfor de ikke gør det. Såfremt det har noget at gøre med den pågældende kommunes procedurer og redskaber på området, bør der først og fremmest sættes ind her.

Da regeringen fastholder den fremlagte løsning som værende effektiv, finder Kristendemokraterne det problematisk og diskriminerende, at man ikke vælger at tilbyde alle børn obligatorisk sprogstimulering, når det vurderes, at der er brug for det. Det er ikke kun tosprogede børn, der har sproglige vanskeligheder. Problemer med en mangelfuld sprogudvikling eksisterer også blandt børn med dansk som modersmål.

For det tredje fremgår det ikke af lovforslaget, hvilket niveau der almindeligvis kræves for at kunne begynde i skole på tilfredsstillende vis. I forlængelse heraf finder Kristendemokraterne det rimeligt at spørge, om det niveau ikke skal være opfyldt af alle børn, der begynder i skole.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Siunmut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.